MELİH41
Dıgıl

Fiyatı: 700 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 72
13 EYLÜL 1990

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

UTANMAZ ADAM

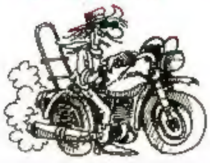

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY 'DAN
SITKI SEDAT

MURAT YILMAZ'DAN
SONUNCU
TEKİN ARAL'DAN
Dıgıl'CA
İLBAN ERTEM
ŞEVKET YALAZ
SERHAT GÜRPINAR
ZAFER TEMOÇİN
SÜLEYMAN ARGUN

SUU...

MURAT VE EMRE

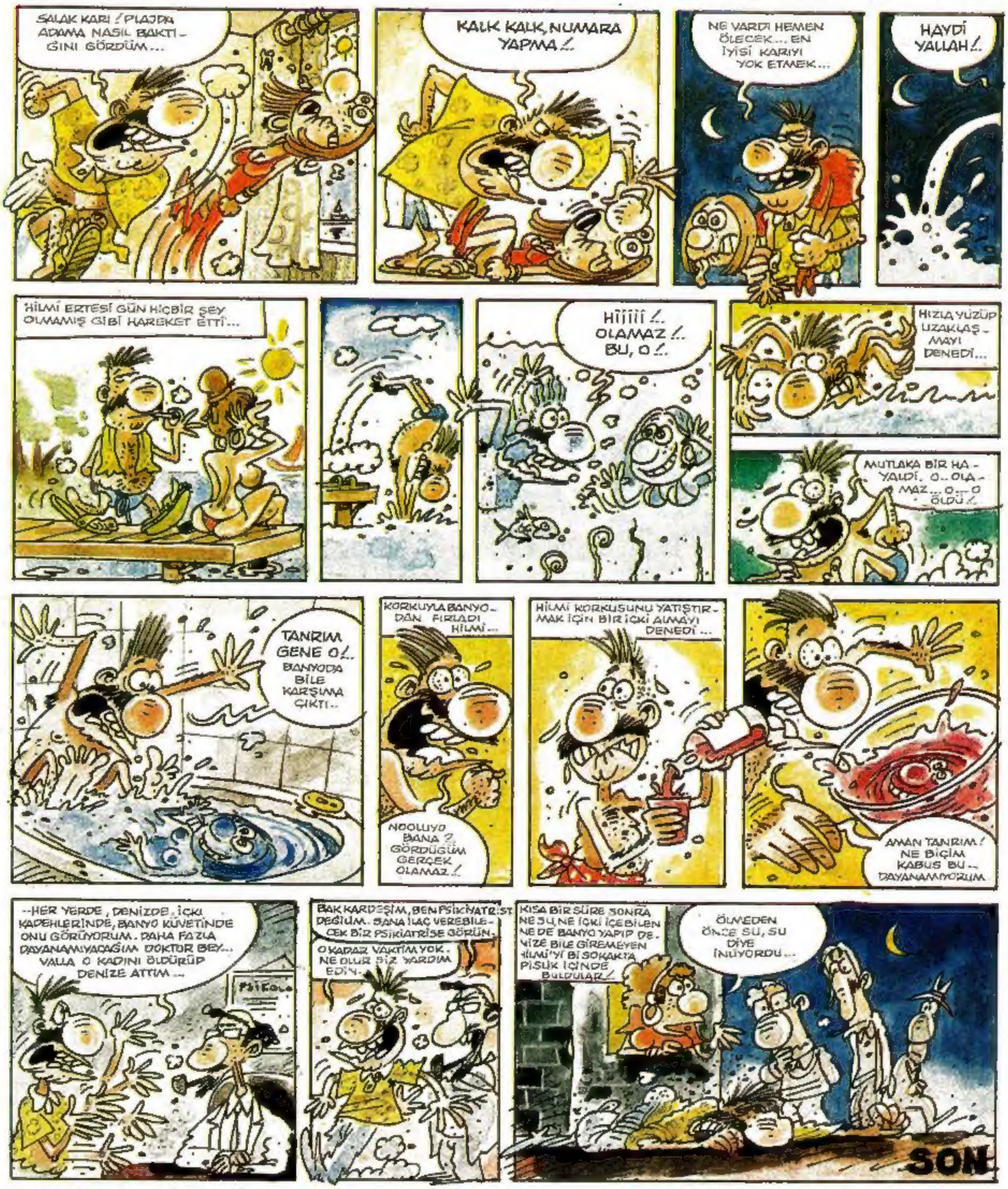

HALİL İNCESU • BULENT MORGÖK • İBRAHİM SARI • KAYHAN ERKAN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • ERHAN BAŞKURT

Dıgıl

Yıl: 2 Sayı: 72
13 EYLÜL 1990 PERŞEMBE

Basıldığı yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. 11-2 Mecidiyeköy - İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK 13.000 TL. 12 AYLIK 26.000 TL. TEL. 560 25 04 - 6 HAT

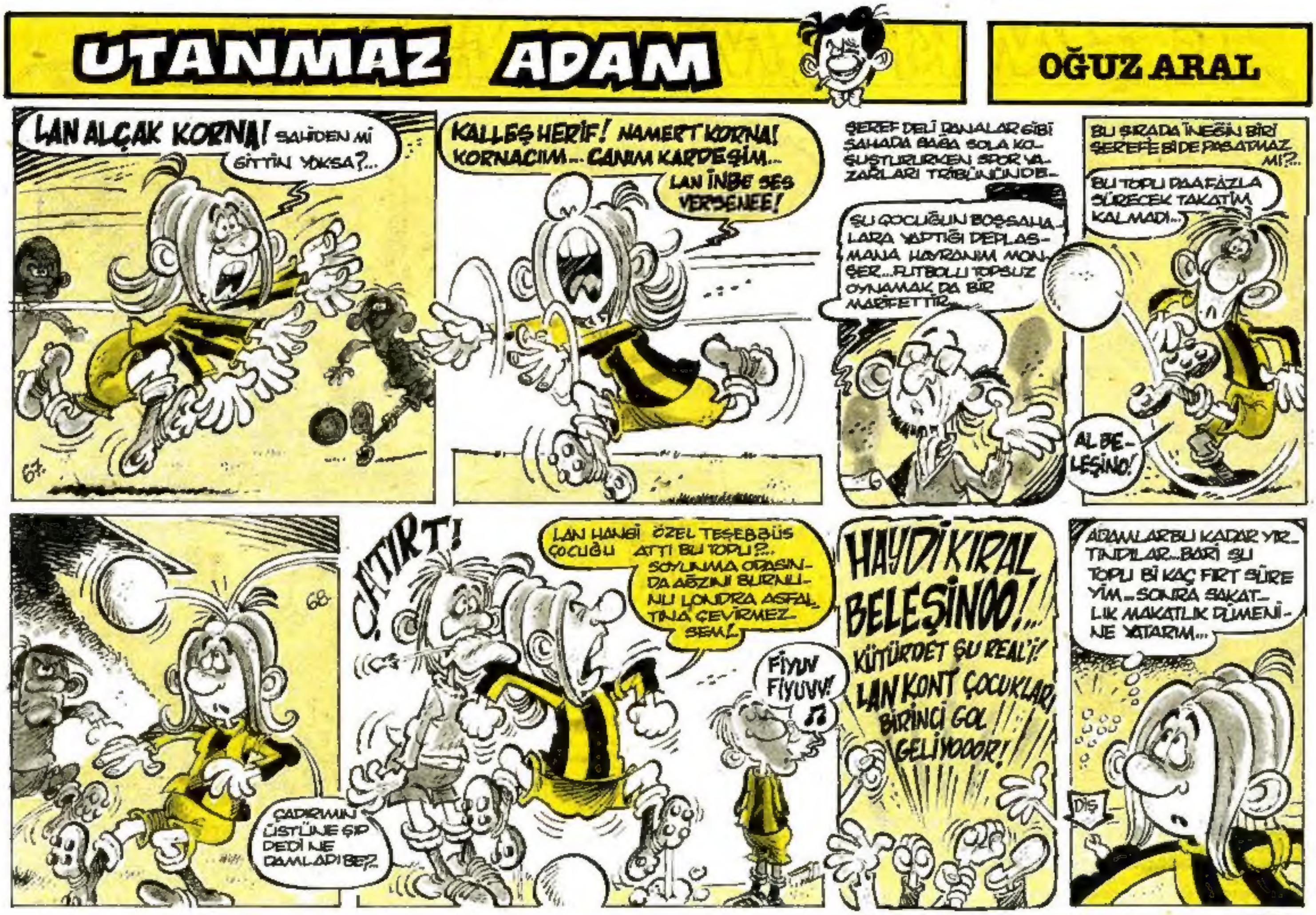

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

FRENKİSTAN (1)

Sizlere bu haftadan başlayarak, birkaç hafta süreyle, daha önce yaptığımız bir Avrupa gezisinin izlenimlerini anlatacağım sevgili okurlar.

"Frenk illerinde" tanık olduğum olayların çoğu ilginçti. Bazıları ise çok ilginçti. Şimdi ufak ufak başlayalım bizim deplasman maceralarına.

Deplasmanımızın ilk durağı Londra idi. Sabahın köründe yollara düşüp havaalanına kapağı attık... Londra'ya Amerikan Hava Yolları PAN-AM ile uçacaktık. Şu Amerika'yı yıllardır sırtımızda taşıyoruz. Biraz da onlar bizi taşısın deyip, bileti Pan Amerikan'dan almıştım.

Uçaktaki yerlerimize kurulduk. Az sonra da uçak havalandı.

Benim yerim kanadın tam üzerindeki yerdi. Yanımdaki pencereden uçağın kanadı görünüyordu. Birden aklıma, yıllar önce uçağa ilk binişim geldi.

İstanbul'dan Ankara'ya gidiyor, hayatımda uçağa ilk kez biniyordum. Heyecandan her yanımı ter basmış, korkudan oturduğum koltuğun kenarlarına yapışmıştım. Gene böyle kanadın tam üstündeki yerde oturuyordum, yandaki pencereden uçağın kanadı görünüyordu. Ben uçağın kanadını seyrederken işte ne olduysa o sırada oldu. Birden uçağın kanadındaki birtakım parçalar açıldı, sanki kanat ikiye bölündü. Korkudan ağzım kurumuş, gözlerim faltaşı gibi açılmıştı. Önce çaktırmadan şöyle bir etrafıma bakındım. Herkes gazetesini okuyor, sakin sakin oturuyordu. Sonra da panik olmasın diye güya çaktırmadan el kol hareketleri ile hostese işaret etmeye başladım. Hostes geldi. Tekrar sağı solu bir kolaçan ettim. Sonra hostesin kulağına eğildim.

– Kanadın kapakları açıldı.

Hostes önce şöyle bir camdan dışarı baktı... Sonra bana döndü...

– Açılması gerekiyordu zaten...

– Nasıl yani?

– Onlar uçağın fren sistemleridir. İnip kalkarken uçağın süratlenip, yavaşlaması için açılıp kapanırlar.

Uçak kalkalı onbeş yirmi dakika olmuş, işte ben bunları,uçağa ilk bindiğim günleri düşünüyordum.

Şimdilik yolculuk iyi geçiyordu... Keyfimiz yerindeydi. Arada bir kapaklar açılıyor mu, kapanıyor mu?... diye gözüm gene kanatlara takılıyordu ama, artık durumun vaziyetini bildiğimden pek önemsemedim.

Bir ara sıkıldım. Bir şeyler okumak istedim. Uçaktaki birbirinden güzel hostesler dolanıp duruyorlar, yolculara yardımcı olmaya çalışıyorlardı. Hosteslerden birinden bir gazete istemeye karar verdim ve haşin İngilizcemi konuşturup hosteslerin birini yanıma çağırdım.

– Would you please give me a newspaper?...

Amerikalı hostes daha iyi anlasın diye kelimeleri ağzımda yuvarlıyor, Amerikan filmlerinden aklımda kalanlar gibi konuşmaya çalışıyordum.

Hostes önce şöyle bir yüzüme baktı. Sonra bana doğru eğilip Türkçe:

– Newspaper dediniz galiba... Herhalde gazete istiyorsunuz.

– Siz Türk müsünüz?

– Evet dedi hostes... **Türk'üm.**

– Eyvah biz yanlış uçağa bindik... Halbuki Pan Amerikan ile Londra'ya gidecektik. Ne olacak şimdi?...

– Meraklanmayın dedi hostes. **Pan Amerikan uçağındasınız ve Londra'ya gidiyorsunuz. Bir süreden beri Amerikan Hava Yolları'nda bizler de çalışıyoruz artık.**

Durum vaziyetini o zaman kavradım. Özal'ın **"Varsa Amerika, yoksa Amerika...", "Denizde Amerika, karada Amerika, havada Amerika"** prensibinin **"Havadaki"** bölümü Türk hosteslerinin Amerikan uçaklarında görev yapmalarıydı demek.

Havadaki Amerikan uçağında, havadaki Türk-Amerikan ilişkilerini düşünüp gazetemi okumaya başladım.

Londra'ya inene kadar hoşçakalın.

Tekin Aral

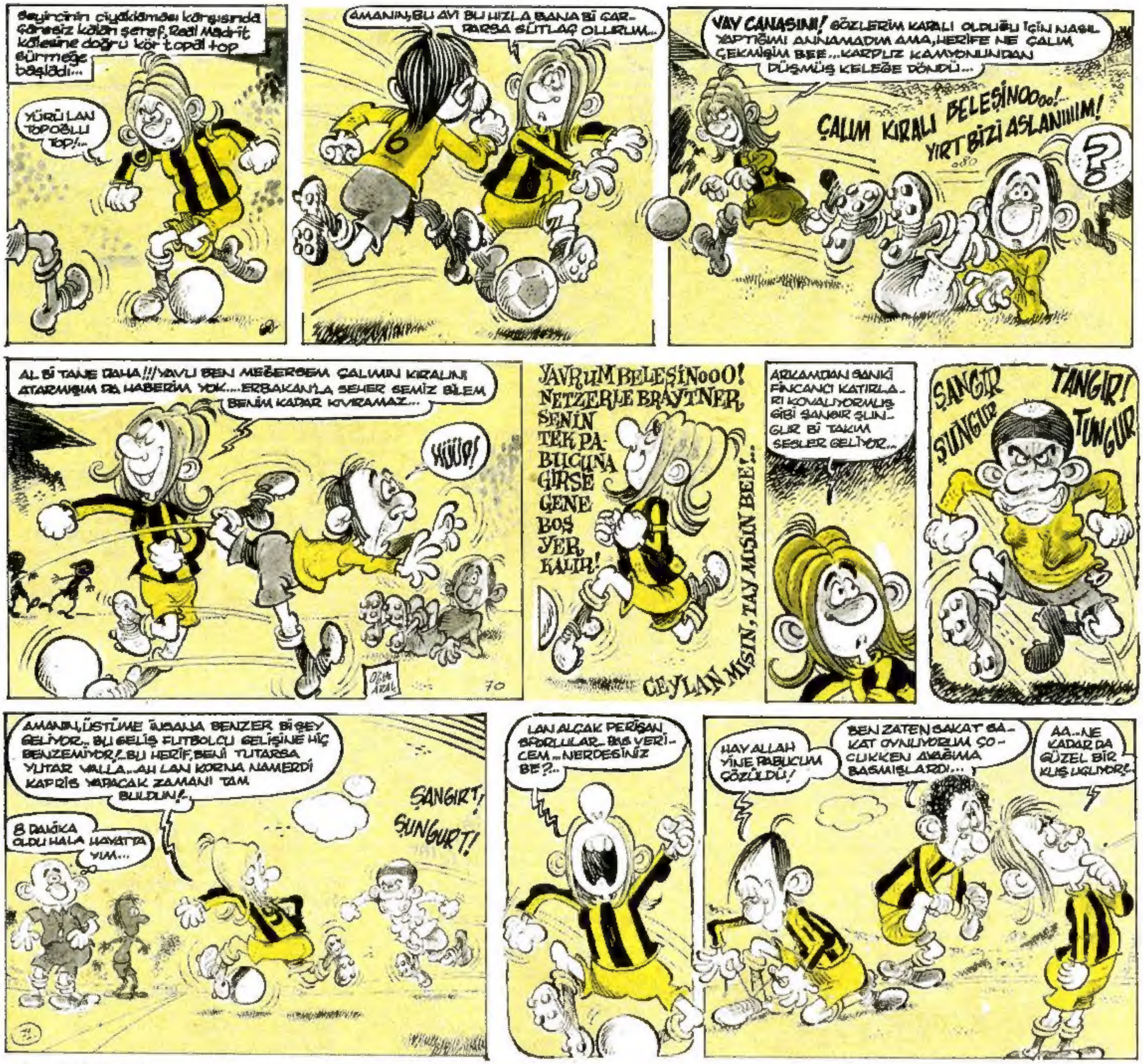

İBRAHİM SARI

DEVAMI HAFTAYA...

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

HİKAYE-İ HALİT

İstanbul'un camileri ve sarayları ve Boğaz'ı
çok ünlüdür
Fakat simitçileri bunun farkında değildir
İstanbul'a gelen Fin turistlerin Süleymaniye'yi
görme isteği
Garip ve gülünçtür ve acaba niyedir
simitçilerce
Hayatın anlamı satılan simit miktarına özdeş
Ve mutluluk ortadan ayrılı saçların bakımıyla
olasıdır...

***

Divriği'den İstanbul'a göç eylediğinde ailesi
8 yaşındaydı Halit Kürek
Taşı toprağı altın zannıyla gelinen şehir
Hayal kırıklığı ve küfürden ibarettir geldikten
sonra taşralıya
Son pişmanlık fayda vermez teorisiyle
Sığındı çok zor yaşanır bir kulübeye 6 kişilik
Kürek ailesi...
Çok zor da olsa yaşandı etten elektrikten ve
huzurdan uzak
Baba iş aradı iş buldu işte çalıştı işten atıldı
Sağlıkolsun dedi siktiret dedi Allah büyük
dedi.
Çok şükür dedi neye şükrettiğini tam
kestiremeyerek...
Anne evden sayılı çıktı
Pencereden gördüğü İstanbul'du
Şükredişe candan katıldı
Bir çocuk doğurdu
Adı Binali kondu...

***

Halit Kürek ve kardeşleri
İlkokuldan sonra okumadı bu kadar yeterdi
Yaşam geometriyi ve fen bilgisini iplemezdi
Su sattı sucuk ekmek sattı ne bulursa sattı,
İstanbul'a Kürek ailesi
Ve koyu sarı sümüğüyle
Simitçi oldu, simit sattı daha çok ufak Halit
Kürek
Taksim'de Maksim'in önünde...

***

Simitlerle söyleşti susamlarla laubali oldu
Sosyal içerikli sosyal içerikli bakındı yıllarca
gelip geçene
Her sattığı simit ufak çapta bir zaferdi
Avrupa'nın ucunda simitsel yaşam kavgası
verdi
Zabıtayla kıllaştı hamburgere bozuldu
Askere gitti geldi, çoluk çoluğu oldu
Sabah fırında başlayıp alacakaranlıkta biten
Seyircisiz filmlerinin tek ve başkahramanı
oydu
Soğuk yağmur çamur kar güneş ona hiç
koymadı da
Hiç muhabbet etmeyen müşteriler çok koydu...
Ne üretti ne yarattı ne düşündü ne yön verdi
Koca bir ömrü susamla ve bozuk parayla
tüketti...

***

Camileri ve sarayları ve boğazı çok ünlüdür
İstanbul'un
Çok ünsüzdür
Simitçileri...

NASILSIN?...

Yazan: Murtaza GÜRKAN
Çizen: Bülent MORGÖK

SITKI SEDAT

★ **Sevgili okurlarım bu hafta size iş aramam gonusunda bazı maceralarımı nakledeceğim ilgilenirseniz sevinirim... Hoşçakalın benim aziz okurlarım.**

Dilerseniz konuya ufak bi şiirle başlayayım.

İŞ ve İNSAN

İnsan oğlu çalışır.
İnsan oğlu çabalar
Çünki iş için
Çünki para için
Çünki gariyer için.
İnsan oğlu hırslanır.
Çünki ekmek için
Çünki peynir lazım
Çünki yemek için.
İnsan oğlu kudurur.
Çünki ev almak ister
Çünki araba almak ister.
Çünki mobilya ister.
Ama insan oğlu düşünmez ki
Ev, para, gariyer, şifonyer, komidin
bunların hepsi boş.
Yeter ki zengin arkadaşların olsun
Ufak bir çabayla hepsine gavuşursun.
Yani nebileyim hepsini ısmarlatırsın belki.
Ama birader evde ısmarlatılmazki
Boş çaba... Boş çaba...
Kaldık yina hipno gibi ortada.
Taki... Gurnazlanana dek...

Sonra gittim, bari çeşitli işlerde çalışayım dedim. Başarılı oldum. Transfer teklifi aldım bazı mercilerden.

Fotoğraf

ÖZET: GENÇ FOTOĞRAFÇI ESKİCİDEN ALDIĞI MAKİNENİN İÇİNDE FİLM BULUR... MAKİNENİN SAHİBİNİ ARAR... BU SIRADA MAKİNE SAHİBİNİN DİĞER EŞYALARINI ALAN BİR KADINLA TANIŞIR...
İŞTE GELDİK.
EŞYALARI TAVA ARASINA TAŞIDIK.
BUYRUN..
ZARF?! N'OLUYOR!
TRAK!
HEY!
SENİ BEKLİYORDUM.
SON

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALİP-YILMAZ-ŞEVKET

Özet

SÖYLEDİĞİ BİR TÜRKÜYLE SAHNEYE ÇIKMA TEKLİFİ ALAN VAHAP, SAHNEDE ZOR DURUMA DÜŞÜP, AĞLAYIP, BAĞIRINCA, DİNLEYİCİLER TARAFINDAN ÇOK TUTULUR...

Öykünün hiçbir kişi, olay ve kuruluşla ilgisi yoktur. Tamamen hayal ürünüdür.

YILMAZ OKUMUŞ

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALİP-YILMAZ-ŞEVKET

Haftaya: Bölgede Vahap krizi durulmuyor...

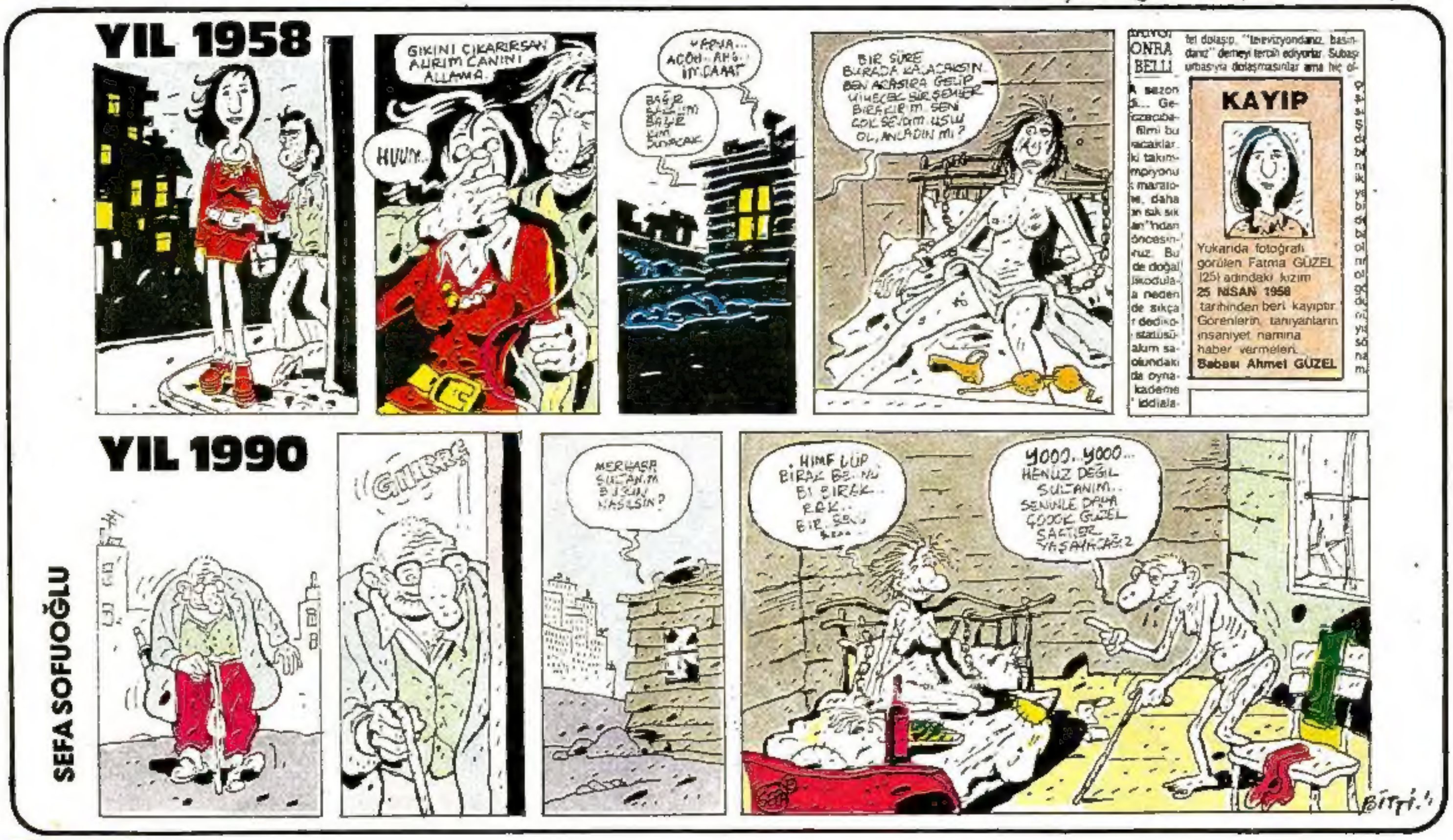

HİYAAAAH!
HAY!... ÖF BELİM...
GAZLA ÇABUK!
KAZANOVALIK NİYE TARİHTE KALDI SANIYORSUN?
LAFI BIRAK DA Bİ ASPİRİN BUL...
DÜN GECE Bİ ŞEYE YARAMADI. Bİ DE REZİL OLUYORDUK.
MERHABA.
MERHABA.
DÜN YAPTIĞIN ÇOK TEHLİKELİYDİ...
EHM... ÖZÜR DİLERİM. ÇOK APTALCAYDI...
DOĞRUSU ŞU AN ÇOK UTANIYORUM...
BEN GEÇ GELECEĞİM. SEN GİDEBİLİRSİN.
AMA... AMCANIZ...
GİDEBİLİRSİN. DEDİM.
PEKİ EFENDİM
DÜN BENİ TANIMADIĞINI DÜŞÜNÜYORDUM...
BEN DE SAKATLANDIĞINI DÜŞÜNÜYORDUM...

DEVAMI HAFTAYA.

DİLENCİ

Aydın GÜNDÜZ

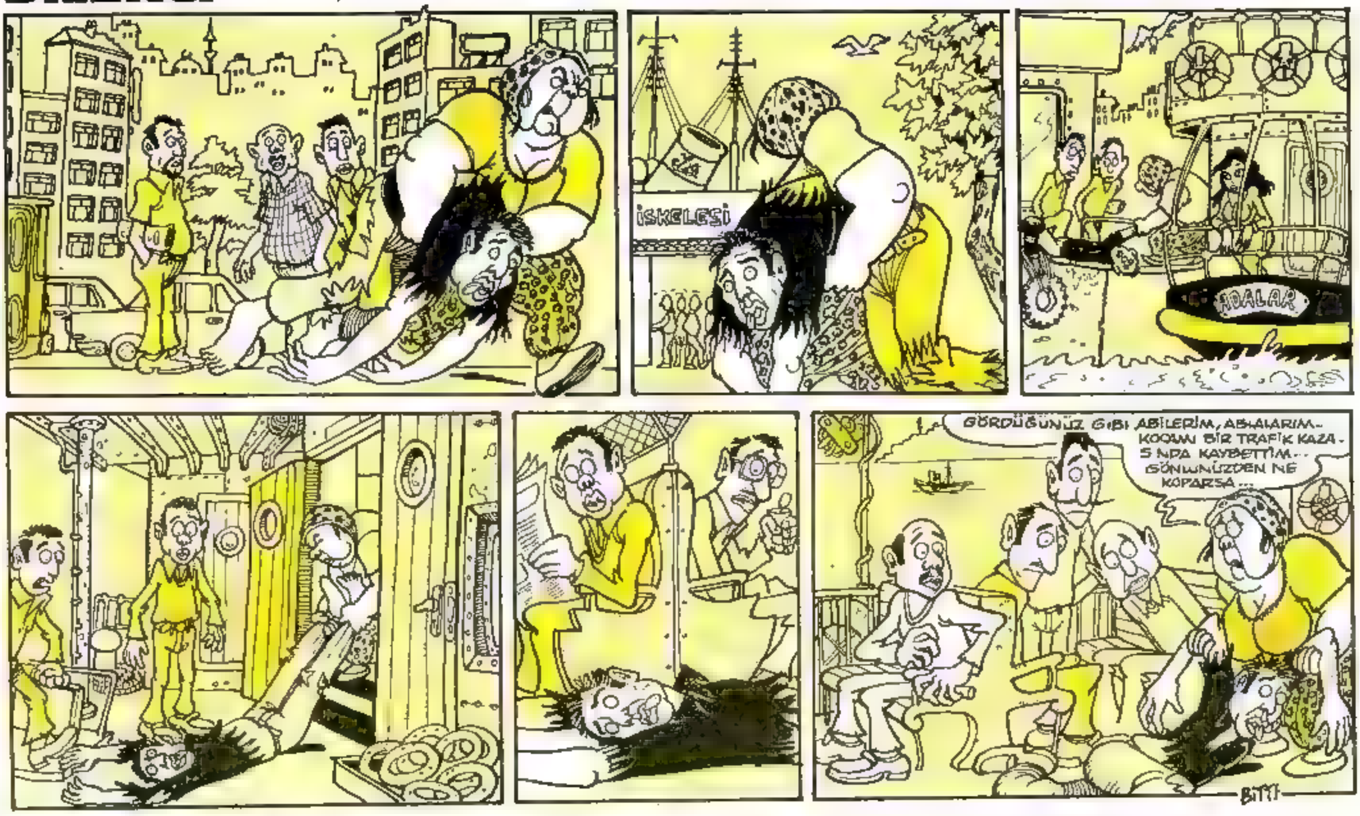

YAVUZ TARHAN

TAM GAZ GİDERKEN

Ne tam gazı yaa. Petrollerinin de ebesini hangi yedinci vites. Nafile hatta beyhude ikinci vites neyimize yetmiyo ha çocuklar. Yoo yoo ööle hampadan takaza etmiyorum. Kafanıza jöle döker gibi arıza da yapmıyorum da. Hani olaylar beynimin pembe turnusolunu maviye çevirdi artık. Bugünlerde çok moda diil yeşilcilik. Hep birileri bu olaylardan köşe oluyo diye boşlamayın "mavi bilye"yi. Size vaaz çekicek ne halim ne de merakım. Tamam, toplu intihar kıskanç insan soyunun en süper takıntısı. Son insanlar biz olalım isterseniz. Savaşa felan da gidelim noolucak "Arabın derdi kırmızı pabuç". Hani küfür bulamıyorum artık şööle afralı tafralı. Ilımlı kızgınlıkta kafa yapmıyo. İyi beslenelim uyuyalım, sevişelim, çalışalım da yeni olayları insan gibi karşılayıp takılalım bari biz gene.

ÜTÜ

- Artık yatarken camı belkide kapamalısın. Sabah kaavaltılarını da kafana göre yap. Bana bakma. Sööledikleriim daha çok kendime. (Hani yağı, şekeri kes filan).

- Kitap oku bi filim yönetmeni havalarına gir. Nerde çekersin kimleri oynatırsın ünlü birileri mi arkadaşlarını mı? Filan diye daha önce de yazmışmıydım. Yazdımdı da sen de yaptıysan, o kesin oskarlar kazandı, gişe rekorları kırdı. Eee. Şimdi bi filim daha. Fena mı.

- Bol zımbırtılar giymece. Sana inan daha çok yakışıyo. Renk konusunda özgürsün bak bu kıyaamı unutma.

AT AT

- O sigara kutusu kolleksiyonundan bozma karton kutular izbeliğine şut. Baari içine çiviydi, kıldı tüydü koy.

- Spor ayakkabını annene çaktırmadan ya kirlilerle makinada yıka, ya da at. O leş koku başka türlü çıkmaz.

- Yatağının altında sismik bi araştırmaya ne dersin. Alkış.

BİLDİN

- Şanslı metalciye ne desek.
- Şanzuman.

DELİSİN

- Lavaş ekmeğiyle peynir domates yemiyosan.
- Tavlada pul çalarken araklanmadıysan.
- Son bi haftadır rüya görmüyosan.
- Esnerken bağırmıyosan.

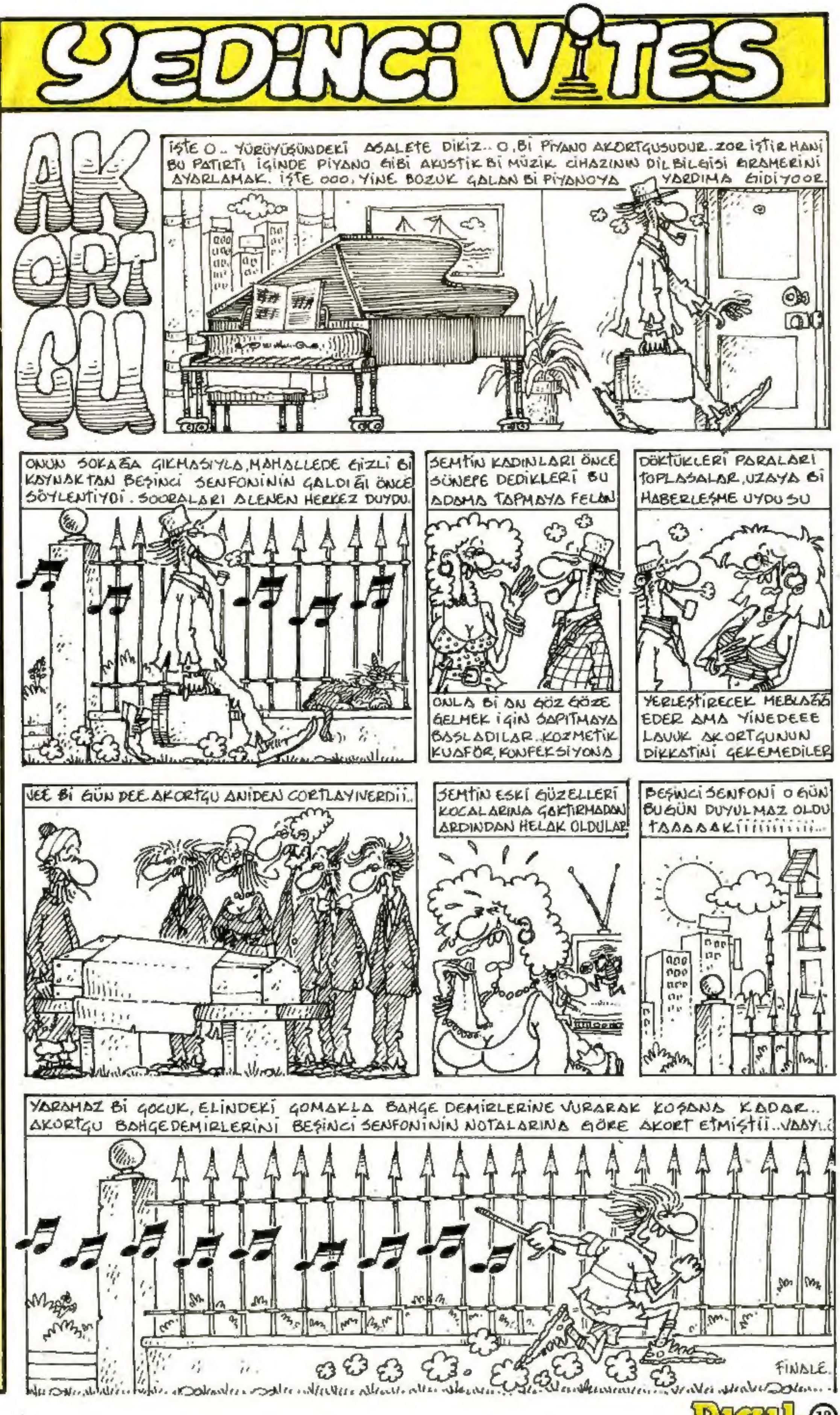

Firar

YAZAN: SERVET GÜRBÜZ
ÇİZEN: HALİL İNCESU

DEVAMI HAFTAYA

YAZAN: MURAT KÜRÜZ– ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

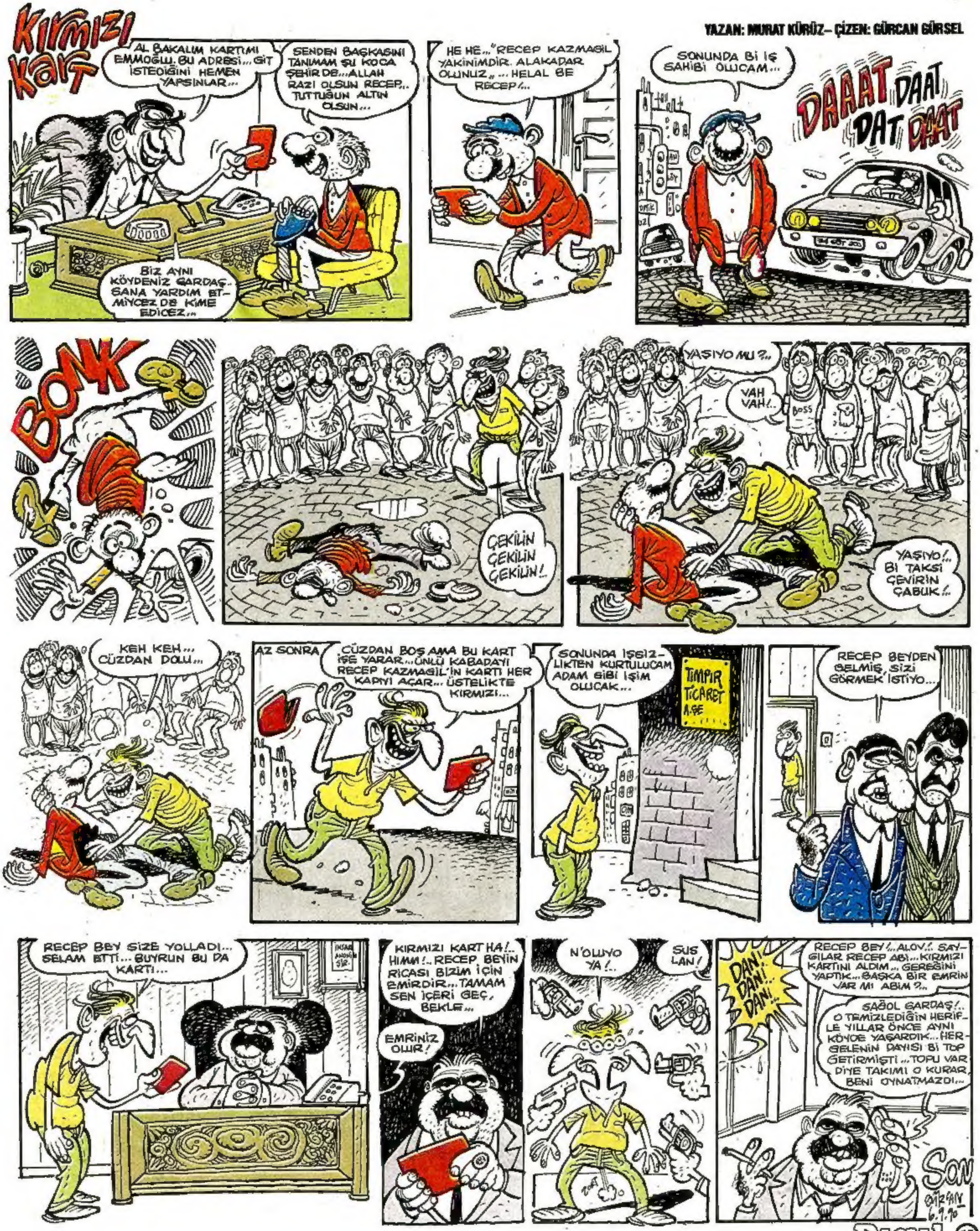

SAVAŞ İSTEMİYORUZ
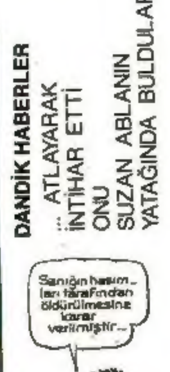
ZAFER TEMOÇİN
(Loto Milyarderi)